

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΔΕΚ ΧΗΜΙΚΩΝ – ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

4 ΝΟΕΜΒΡΗ 2018: ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΗΝ ΕΝΩΣΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ

ΕΛΑ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΗΣ ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ!

Για την αναπλήρωση των απωλειών & την κάλυψη των σύγχρονων αναγκών μας

Συναδέλφισσες συνάδελφοι Χημικοί

Μισθωτοί, άνεργοι και ημιαπασχολούμενοι, αυτοαπασχολούμενοι, υπάλληλοι στην εκπαίδευση και τον ευρύτερο Δημόσιο τομέα, συνταξιούχοι

Όποια πτυχή της ζωής μας κι αν κοιτάζουμε, θα δούμε σκληρά αντιλαϊκά μέτρα που κλιμακώνονται και καταργούν δικαιώματα κατακτημένα με θυσίες. Απ' τους μισθούς φτώχειας, τα εξοντωτικά ωράρια και τις άθλιες εργασιακές σχέσεις μέχρι την πλήρη κατάργηση της κοινωνικής ασφάλισης και τη φοροληστεία, τις διαρκείς περικοπές συντάξεων. Με βάση την εξέλιξη της επιστήμης και τη μετατροπή της σε άμεση παραγωγική δύναμη που οδηγεί στην εκτόξευση της παραγωγικότητας της εργασίας, η ζωή μας θα έπρεπε να καλυτερεύει, εντούτοις λέμε κάθε πέρσι και καλύτερα.

Μέσα σε αυτήν την τριετία η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ, με τη στήριξη των υπολοίπων αστικών κομμάτων, έφερε νέες μειώσεις μισθών, μείωση στο αφορολόγητο, πετσόκομμα εργασιακών δικαιωμάτων και επέκταση των ελαστικών εργασιακών σχέσεων, μέχρι και περιορισμό του δικαιώματος στη απεργία. Με το αντιασφαλιστικό έκτρομα Κατρούγκαλου επέβαλε εκτόξευση ασφαλιστικών εισφορών και εξαύλωση των συντάξεων.

Η «δίκαιη» ανάπτυξη του ΣΥΡΙΖΑ είναι το «μεταμνημονιακό» μνημόνιο διαρκείας

Δεκαετίες τώρα έχουμε δοκιμάσει «στην πλάτη μας» κάθε τύπο κυβέρνησης (ΠΑΣΟΚ –ΝΔ –τεχνοκρατών όπως του Παπαδήμου – τρικομματικές -«αριστερές - αντιμνημονιακές» όπως του ΣΥΡΙΖΑ). Οι διακηρύξεις της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ ότι βγήκαμε από τα μνημόνια και την «επιτροπεία», συνοδεύονται από την επαγγελία της «δίκαιης ανάπτυξης», την υπόσχεση για δήθεν ελάφρυνση των βαρών. Αυτό το «αφήγημα» τους αποτελεί την προκλητική ειρωνεία του «επαγγελματία εκτελεστή» στα θύματά του, για όλους εμάς που είτε ως εργαζόμενοι, είτε ως άνεργοι και συνταξιούχοι βρισκόμαστε διαρκώς στο στόχαστρο της επίθεσης κεφαλαίου – κυβέρνησης – ΕΕ. Ο μεταμνημονιακός «παράδεισος» απαιτεί όχι απλά την παγίωση όλων των αντεργατικών μέτρων που προηγήθηκαν, αλλά την **παραπέρα κλιμάκωση της αντεργατικής επίθεσης, το διαρκές χτύπημα των λαϊκών δικαιωμάτων στο όνομα της προσέλκυσης επενδύσεων και διατήρησης θετικών ρυθμών στην καπιταλιστική ανάπτυξη.** Το «καρότο» της «δίκαιης ανάπτυξης» πάει πακέτο με το «μαστίγιο», την εργοδοτική τρομοκρατία και ασυδοσία, την ένταση της κρατικής καταστολής: χτύπημα απεργιακών κινητοποιήσεων, διώξεις αγωνιζόμενων, αυτεπάγγελτες διώξεις και ΜΑΤ για όποιους αντιστέκονται στους πλειστηριασμούς λαϊκών κατοικιών, βία και κατασκευασμένες διώξεις σε όποιον αμφισβητεί τα σύμβολα του ιμπεριαλισμού και τη συμμετοχή της χώρας στις ιμπεριαλιστικές συμμαχίες.

Τα κλιμακούμενα αντιλαϊκά μέτρα δεν πέφτουν απ' τον ουρανό. Δε σχετίζονται με λαθεμένες επιλογές της μιας ή της άλλης κυβέρνησης, με λάθος «συνταγές» με τις οποίες επιχειρείται να αντιμετωπιστεί το «αναπτυξιακό» πρόβλημα, με την κυριαρχία του «νεοφιλελευθερισμού» την οποία αναδεικνύουν ως πρόβλημα οι «αριστεροί διαχειριστές του συστήματος».

Οι αντιλαϊκές κατευθύνσεις δεν αφορούν μόνο την Ελλάδα της κρίσης. Εφαρμόζονται σ' όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ πριν ακόμα ξεσπάσει η διεθνής κρίση του 2008. Για να βρούμε ποιος επιβάλλει αυτά τα μέτρα αρκεί να αναρωτηθούμε “ποιος κερδίζει”; Και η απάντηση είναι εύκολη. Τα δικά τους κέρδη και η δική τους ανάπτυξη πατάει πάνω στις δικές μας θυσίες.

Η θωράκιση της κερδοφορίας και της ανταγωνιστικότητας των ομίλων απαιτεί φτηνή εργατική δύναμη, διάλυση των εργασιακών σχέσεων και τσάκισμα των αυτοαπασχολούμενων. Οι δικές μας θυσίες, οι μισθοί φτώχειας, οι ελαστικές εργασιακές σχέσεις μεταφράζονται σε κέρδη των ομίλων. Τα έσοδα από τη φοροληστεία, την εισφοροληστεία του ΕΦΚΑ, τις μειώσεις στις συντάξεις και την περικοπή δικαιωμάτων και κρατικών δαπανών σε Υγεία -Παιδεία κατευθύνονται ως κρατική χρηματοδότηση στους ξένους και ντόπιους ομίλους, ως τοκοχρεωλύσια στους δανειστές. Οι όμιλοι απαιτούν επιτάχυνση της ιδιωτικοποίησης κρατικών επιχειρήσεων ως «χρυσοφόρα» πεδία επένδυσης για τα υπερσυσσωρευμένα κεφάλαιά τους και προώθηση των μέτρων «απελευθέρωσης» της αγοράς για απόσπαση νέων μεριδίων αγοράς με τον

βίαιο εκτοπισμό των αυτοαπασχολούμενων. Οι τραπεζικοί όμιλοι απαιτούν τη γενίκευση των πλειστηριασμών λαϊκών κατοικιών για να ξαναδιασωθούν, εφόσον χρειαστεί και με νέο κούρεμα καταθέσεων. Έχει πλέον αποκαλυφτεί η πολιτική (αυτ)απάτη που υπόσχεται ότι μπορεί να υπαρξει μια άλλη διαχείριση του καπιταλισμού, όπου εργαζόμενοι και όμιλοι θα αναπτύσσονται αρμονικά μεταξύ τους.

Η Ένωση Ελλήνων Χημικών μπορεί να μη μας στήριξε όλη την τελευταία τριετία, μπορεί να μη τη συναντήσαμε ποθενά. Παρόλα αυτά η ΕΕΧ βρέθηκε και θα ξαναβρεθεί μπροστά μας και εναντίον μας καθώς στήριζε κάθε αντιλαϊκή ρύθμιση, βρέθηκε στο πλευρό των εργοδοτών, του αστικού κράτους και της Ε.Ε. με τη δράση και την παρέμβασή της. Είναι αυτός ένας αναγκαίος λόγος για να συμμετέχουμε στις εκλογές της 4ης Νοεμβρίου, στηρίζοντας τις ταξικές δυνάμεις, το αγωνιστικό ψηφοδέλτιο της Πανεπιστημονικής.

Η Διοίκηση της ΕΕΧ είναι συνένοχη στη σφαγή των δικαιωμάτων μας!

Η στάση της Διοικούσας Επιτροπής τα τρία προηγούμενα χρόνια ήταν σε πλήρη ευθυγράμμιση με την πολιτική άρχουσας τάξης και Ε.Ε. που υπηρετεί η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ –ΑΝΕΛ και τα υπόλοιπα αστικά κόμματα. Το σύνολο των παρατάξεων, με μόνη αντιπολίτευση τις δυνάμεις της ΔΕΚ –Πανεπιστημονικής σε Διοικούσα και ΣτΑ που χάλαγε τη «σούπα» της ομοφωνίας, δημιούργησαν ένα στιβαρό ενιαίο μπλοκ Διοίκησης για να οικοδομήσουν το νέο «ρόλο» της ΕΕΧ. Όλοι μαζί «Χημική Αντίδραση» (Τμήμα της ΝΔ), Συνεργασία (ΣΥΡΙΖΑ με ΛΑΕ), ΔΙΚΗΧΗ (ΝΔ), Μέτωπο (ΠΑΣΟΚ -πρώην ΠΑΣΚ) και «Νέα Πνοή»(έτερο τμήμα της ΝΔ) μεθόδευσαν την πλήρη μετατροπή της σε Επιμελητήριο με «ανταποδοτική» λειτουργία για τα μέλη του, δηλαδή την είσπραξη υψηλού τιμήματος για παροχή υπηρειών προς τα ίδια της τα μέλη.

Έστησαν ένα μεγάλο δίκτυο «επιμορφωτικών σεμιναρίων», πανελλαδικά, με θεματολογία που άπτεται των επιστημονικών «δεξιοτήτων» που ζητά η καπιταλιστική αγορά να διαθέτουν οι χημικοί. Τα σεμινάρια αυτά, έναντι σημαντικού χρηματικού αντιτίμου (150 Ευρώ το κεφάλι), συνοδευόμενα από την πιστοποίηση παρακολούθησης αποτελούν δήθεν ένα ακόμη εφόδιο για την εύρεση εργασίας, μια ακόμη προσθήκη στο βιογραφικό μας που, όπως οι ίδιοι διαφημίζουν, προσφέρει η ΕΕΧ στα μέλη της σετιμές χαμηλότερες της αγοράς.

Προσπαθούν να παρουσιαστούν ως δήθεν «υπερασπιστές» του επαγγέλματος, της επιστήμης και των δικαιωμάτων των εργαζόμενων χημικών και μετατρέπουν την Ένωση σε «Κέντρο Επαγγελματικής Κατάρτισης και Πιστοποίησης». Η αλήθεια είναι πως η ΕΕΧ υπηρετεί πιστά την πολιτική όλων των αστικών κυβερνήσεων, τις κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του κεφαλαίου, για την «απελευθέρωση» των επαγγελματιών, την αποσύνδεση πτυχίου - επαγγέλματος. Στηρίζουν τη μετατροπή του πτυχίου σε ένα απλό «διαβατήριο» για την είσοδο σε ένα διαρκές κυνήγι δεξιοτήτων και «διδασκικών μονάδων», τη «δια βίου» μάθηση μέσα από επί πληρωμή σεμινάρια που καταλήγουν σε διαρκείς εξετάσεις «πιστοποίησης» των δεξιοτήτων που απαιτεί η αγορά, προκειμένου να μπορούμε να εργαζόμαστε.

Άλλωστε με εργοδοτικούς φορείς και μεγάλες επιχειρήσεις συνδιοργάνωσαν εκδηλώσεις, ημερίδες και συνέδρια όλη την τελευταία τριετία ενσχύοντας το ρόλο που επιφυλάσσουν για την ΕΕΧ στο πλευρό των επιχειρηματικών ομίλων ως στήριγμα στις επιχειρηματικές τους πρωτοβουλίες και για την οικοδόμηση του «κοινωνικού» του προφίλ.

Στην παραπάνω λογική της «ανταποδοτικότητας» των υπηρεσιών της ΕΕΧ, εντάσσεται και η απόφαση που πάρθηκε για προτροπή των συναδέλφων να δημοσιεύουν τις εργασίες τους σε συγκεκριμένο εκδοτικό οίκο, προκειμένου ως εμπορικός μεσάζοντας να εισπράττει ποσοστά αποκομίζοντας κέρδη. Την ίδια ώρα οι συνάδελφοι, ακόμη και του ίδιου πανεπιστημιακού ή ερευνητικού ιδρύματος, θα πρέπει να καταβάλλουν ένα δίολου ευκαταφρόνητο ποσό για να έχουν πρόσβαση στη γνώση, που δεν αποτελεί ατομική ιδιοκτησία αλλά έχει βασιστεί πάνω σε προηγούμενη συλλογική έρευνα και ανακάλυψη νέας γνώσης ολόκληρων γενεών.

Η πλήρης εμπορευματοποίηση της λειτουργίας της ΕΕΧ, η μετατροπή της σε κερδοφόρο μαγαζί κατοχυρώθηκε με το τελευταίο «επίτευγμα» της Διοίκησης της: τη συμμετοχή σε πρόγραμμα ΕΣΠΑ με προϋπολογισμό 1,4 εκατομμυρίων Ευρώ. Για τους σκοπούς της επιχειρηματικής της λειτουργίας μέσω των σεμιναρίων - πιστοποιήσεων αλλά και της απορρόφησης, εκτέλεσης του ΕΣΠΑ και διαχείρισης των κεφαλαίων έχει ιδρύσει τη νομική μορφή του «Παρατηρητηρίου» ώστε να ξεπεράσει τους περιορισμούς που της θέτει ο χαρακτήρας του ΝΠΔΔ που έχει δια του νόμου.

Τελευταία εξέλιξη όσον αφορά το πως «ορματίζονται» την ΕΕΧ είναι η πραξικοπηματική - αφότου είχαν αποχωρήσει οι περισσότεροι αντιπρόσωποι από τη συνεδρίαση της ΣτΑ στη Θεσσαλονίκη –απόφαση αλλαγής του κανονισμού εκλογών με εφαρμογή της «ηλεκτρονικής ψηφοφορίας» από τις επόμενες εκλογές της ΕΕΧ. Με πρωτοβουλία του ΜΕΤΩΠΟΥ (πρώην ΠΑΣΚ) και «Χημικής Αντίδρασης» η διοίκηση επιδιώκει να καταργήσει οριστικά τις δημοκρατικές διαδικασίες των εκλογών μέσω μυστικής ψηφοφορίας και να μετατρέψει την Ένωση σε Επιμελητήριο μέσω Κοινωνικής Δικτύωσης

όπου θα ψηφίζουν οι εργοδότες, οι διευθυντές σε ιδιωτικό και δημόσιο τομέα σε ένα πλήρως ελεγχόμενο και αποστειρωμένο από κάθε αντίθετη πολιτική παρέμβαση περιβάλλον.

Παρά τους επιμέρους καυγάδες τους για επουσιώδη ζητήματα, από κοινού προώθησαν τις «μπίζνες» όλες οι παρατάξεις, με μόνη διαφορετική άποψη, στάση και ψήφο αυτήν της Πανεπιστημονικής. Επιδιώξαμε να συμμετέχει η ΕΕΧ στις κινητοποιήσεις του ταξικού εργατικού κινήματος και των αυταπασχολούμενων, να τοποθετηθεί ενάντια σε αντιλαϊκά νομοσχέδια και ρυθμίσεις. Με τις περιορισμένες δυνάμεις μας καταγγείλαμε την πλήρη εμπορευματοποίηση της λειτουργίας της ΕΕΧ, επιδιώξαμε επιστημονικά σεμινάρια δωρεάν για όλα τα μέλη της ένωσης, μέσα από τα οποία να ενημερώνονται για νέες τεχνολογίες και διαδικασίες. Απαιτήσαμε ελεύθερη πρόσβαση στη γνώση για όλους τους συναδέλφους. Ζητήσαμε τη μείωση των συνδρομών για τη συμμετοχή στις εκλογές της ΕΕΧ. Επιδιώξαμε να τοποθετηθεί η ΣτΑ στις συνεδριάσεις της για τις αντιδραστικές μεταρρυθμίσεις τα εργασιακά και στην Παιδεία.

ΘΕΣΕΙΣ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Συνάδελφοι, ο Υπουργός Παιδείας στις 03/9 εξήγγειλε το πολυδιαφημισμένο Νέο Λύκειο που φημολογείται τα τελευταία τρία χρόνια. Χωρίς να υποτιμούμε το γεγονός ότι σε πρώτη φάση αποσύρθηκε το μάθημα υβρίδιο Χημεία/Βιολογία που υπήρχε στην αρχική πρόταση του ΙΕΠ και ότι η Χημεία είναι υποχρεωτικά εξεταζόμενο μάθημα για ολόκληρη τη θετική κατεύθυνση πρέπει να σταθούμε στην ουσία αυτής της αναδιάρθρωσης. Πρόκειται για μετατροπή του Γενικού Λυκείου σε ένα πρόγραμμα τύπου IB (International Baccalaureat) που μετά την Α΄ Λυκείου σταματά η γενική εκπαίδευση και ο μαθητής προχωρά σε ένα σκληρά εξειδικευμένο πρόγραμμα σπουδών που λειτουργεί ως προπαρασκευαστικό για την εισαγωγή του στο πανεπιστήμιο. Είναι μεγάλες οι ευθύνες της πλειοψηφίας (Χημική Αντίδραση, ΔΗΚΙΧΗ, μέρος της Συνεργασίας) της διοικούσας επιτροπής αφού αυτή η δομή του λυκείου αποτέλεσε καθ' όλη τη διάρκεια της θητείας της πρόταση της προς το Υπουργείο.

Στην ουσία πρόκειται για μια σκληρή ταξική επιλογή όπου η πλειονότητα των μαθητών που προέρχεται από τα εργατικά-λαϊκά στρώματα θα οδηγείται είτε στο δρόμο του ΕΠΑΛ και των διетών προγραμμάτων, είτε του γενικού απολυτηρίου και των σχολών χαμηλής ζήτησης. Ένα μικρότερο κομμάτι που θα αντέχει οικονομικά να πληρώνει τα φροντιστήρια που απαιτούν τα δωρα μαθήματα κατεύθυνσης (Αρχαία, Μαθηματικά, Φυσικές Επιστήμες κτλ) θα έχει τη δυνατότητα πρόσβασης στις σχολές υψηλής ζήτησης. Ταυτόχρονα υποβαθμίζεται πλήρως το επίπεδο της γενικής μόρφωσης των μαθητών, αφού αυτή σταματά στην Α΄ Λυκείου από τη μία και από την άλλη υποβαθμίζεται σταθερά το περιεχόμενο βασικών μαθημάτων (Γλώσσα, Μαθηματικά, Φυσικές επιστήμες κτλ.) τόσο στο γυμνάσιο όσο και στην Α λυκείου, τα τελευταία χρόνια.

Στο σχολείο αυτής της κατεύθυνσης σε συνδυασμό και με τις περικοπές του υπουργείου Παιδείας, οι Χημικοί είναι «πολυτέλεια». Το υπουργείο Παιδείας στην ουσία έχει απελευθερώσει τις Β και Γ αναθέσεις μαθημάτων, προσπαθεί με το υπάρχον προσωπικό να μπαλώσει τρύπες, καλούνται οι συνάδελφοι να διδάξουν «ό,τι να 'ναι, όπως να 'ναι». Το αποτέλεσμα είναι τραγικό για τις θέσεις των συναδέλφων Χημικών στην εκπαίδευση αλλά και για τα μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών. Οι Χημικοί για πρώτη φορά είναι λιγότεροι από 2.000 στη δημόσια εκπαίδευση και οι αναπληρωτές που προσλήφθηκαν την περσινή χρονική σχολιά (από το Σεπτέμβριο μέχρι το Γενάρη) είναι 145 στη Γενική Παιδεία. Υπάρχουν Λύκεια στην επαρχία, όπου για πολλά χρόνια δεν υπάρχει Χημικός και το μάθημα της κατεύθυνσης το διδάσκουν άλλοι συνάδελφοι του κλάδου ΠΕ04, ενώ στα Γυμνάσια ο Χημικός είναι δυσεύρετο είδος. Ο μέσος όρος ηλικίας των αναπληρωτών έχει φτάσει πάνω από 45 ενώ των μονίμων κοντά στα 55. Απαιτούμε την κάλυψη όλων των κενών με μόνιμους διορισμούς, μονιμοποίηση όλων των αναπληρωτών που δουλεύουν τα τελευταία χρόνια στην εκπαίδευση.

Αυτό το σχολείο είναι ακριβώς αντίθετο με τις μορφωτικές ανάγκες των παιδιών της λαϊκής οικογένειας. Διεκδικούμε ένα ενιαίο 12χρονο σχολείο, όπου ο μαθητής θα μαθαίνει τους βασικούς νόμους κίνησης της Φύσης και της Κοινωνίας, θα αναπτύσσει κριτική ικανότητα, θα αντιλαμβάνεται τη θέση του στη φυσική και την κοινωνική πραγματικότητα ώστε να μπορεί να παρεμβαίνει και να την αλλάζει. Είναι απαραίτητη προϋπόθεση η διδασκαλία των Φυσικών Επιστημών και της Χημείας ειδικά, ώστε ο μαθητής να αναπτύσσει ολόπλευρα την προσωπικότητά του, μακριά από δεισιδαιμονίες, θρησκευτικές προκαταλήψεις, φόβο που δημιουργεί το άγνωστο. Μετά την αποφοίτησή του από ένα τέτοιο σχολείο, ο μαθητής θα μπορεί να επιλέγει είτε να ακολουθήσει ένα τεχνικό επάγγελμα σπουδάζοντας σε δημόσιες και δωρεάν τεχνικές σχολές, είτε ένα επιστημονικό επάγγελμα εντασσόμενος στη δημόσια και δωρεάν ανώτατη εκπαίδευση.

Πάρε θέση στην οργάνωση της αντεπίθεσης

Ο μισθός και οι εργασιακές σχέσεις μας, η δυνατότητα να ζούμε αξιοπρεπώς απ' τη δουλειά και τη σύνταξή μας, βρίσκονται στο στόχαστρο. Πως μπορούμε να απαντήσουμε;

Απέναντί μας έχουμε δεν έχουμε την μία ή την άλλη αστική κυβέρνηση, τη μία ή την άλλη εκδοχή διαχείρισης του συστήματος. Έχουμε το σύνολο των μονοπωλιακών ομίλων, το αστικό κράτος που τους υπηρετεί, τις κυβερνήσεις που διαχειρίζονται αυτή την εξουσία, τις ιμπεριαλιστικές συμμαχίες που στηρίζουν αυτήν την πολιτική. Γι' αυτό και η απάντησή μας πρέπει να είναι επίσης συνολική.

Το κίνημα σήμερα, για να πετύχει την αποτροπή των νέων μέτρων, την ανακούφιση, την ανάκτηση των απωλειών των τελευταίων ετών, πρέπει να σημαδεύει αυτόν τον αντίπαλο. Να ξεμπερδέψουμε με μια πολιτική λογική «διαπραγμάτευσης» για λύσεις τάχα διαφορετικής, φιλολαϊκής διαχείρισης του καπιταλισμού που μπορούν τελικά να “βολέψουν” και τους εργοδότες και τους εργαζόμενους και τα μονοπώλια και τους αυτοαπασχολούμενους. Απαιτείται ένα κίνημα που θα κινείται σε γραμμή ρήξης και σύγκρουσης με τους ομίλους, τα κέρδη τους, το κράτος τους, θα οργανώσει την πάλη για να ικανοποιηθούν οι σύγχρονες ανάγκες μας, σημαδεύοντας τον πραγματικό αντίπαλο, τους μονοπωλιακούς ομίλους για τους οποίους θυσιάζονται τα δικαιώματά μας.

Ιδιαίτερα σήμερα που βρίσκεται σε εξέλιξη το μεγάλο παζάρι για τον έλεγχο του ενεργειακού πλούτου και της μεταφοράς του, των σφαιρών επιρροής στην περιοχή μας, και ενεργοποιούνται διαδικασίες αμφισβήτησης και επαναχάραξης των συνόρων με το αίμα των λαών, που η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ αναλαμβάνει το ρόλο σηματοφόρου των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ στην περιοχή, βάζοντας τη χώρας στο στόχαστρο σε ενδεχόμενο γενικευμένου πολέμου στην περιοχή της Βαλκανίων –Νοτιοανατολικής Μεσογείου.

Συνεχίζουμε τον αγώνα για να πληρώσουν την κρίση τα μονοπώλια, να συγκεντρωθούν δυνάμεις για την αντιμετώπιση και να δυναμώσει η πάλη που δημιουργεί τις προϋποθέσεις για να ανοίξει ο δρόμος για έναν κόσμο χωρίς εκμετάλλευση, φτώχεια και πολέμους. Αυτός ο ριζικά διαφορετικός δρόμος ανάπτυξης, είναι ο μόνος που θα αναπτύξει τις ανεξάντλητες παραγωγικές δυνάμεις της ελληνικής κοινωνίας, θα επιτρέψει στους εργαζόμενους, μαζί και στους εργαζόμενους χημικούς να παίξουν τον κοινωνικό τους ρόλο ως επιστήμονες στην Παραγωγή και στην Έρευνα, με γνώμονα τη συνδυασμένη ικανοποίηση του συνόλου των αναγκών του λαού και όχι τα κέρδη του κεφαλαίου.

Σ’ αυτό το δρόμο, της πάλης απέναντι στην εφαρμοζόμενη πολιτική, απέναντι στον πραγματικό αντίπαλο, κανένας δεν περισσεύει. Καλούμε κάθε συνάδελφο που αγωνιά για το μέλλον του και το μέλλον των παιδιών του, ακόμα και αν δεν συμφωνεί με το σύνολο των πολιτικών εκτιμήσεων μας, να “βάλει πλάτη”. Να συμπορευτεί με τις ταξικές δυνάμεις, μέσα και έξω απ’ την ΕΕΧ, να στηρίξει ολόπλευρα το ψηφοδέλτιο της ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ, να κινηθεί στο δρόμο μαζί με τον ταξικό πόλο του κινήματος.

Οι συνάδελφοι που συμμετέχουν στα ψηφοδέλτια της ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ βρέθηκαν το προηγούμενο διάστημα στην πρώτη γραμμή της πάλης ενάντια την αντιλαϊκή πολιτική. Έδωσαν και δίνουν αταλάντευτα τη μάχη για την υπεράσπιση των εργασιακών και μισθολογικών μας δικαιωμάτων, σημαδεύοντας τον πραγματικό αντίπαλο, το κεφάλαιο και την ΕΕ. Πρωταγωνία στην πάλη για να ανατραπεί η κυβερνητική πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ με κινητοποιήσεις, καταλήψεις, διαδηλώσεις, απεργίες, άνοιξαν δρόμους στην πάλη του κινήματος για αλλαγή των συσχετισμών σε όλα τα επίπεδα, βαδίζοντας μαζί με τις ταξικές δυνάμεις που συσπειρώνονται στο ΠΑΜΕ και στη ΠΑΣΕΒΕ.

Οι εκλογές στην ΕΕΧ είναι μια ακόμα μάχη στην οποία οι εργαζόμενοι χημικοί, μισθωτοί –αυταπασχολούμενοι – άνεργοι –συνταξιούχοι, καλούμαστε να πάρουμε θέση ώστε να οργανώσουμε την απόκρουση της ολομέτωπης αντιλαϊκής επίθεσης μαζί με το εργατικό και λαϊκό κίνημα. Μια ακόμα ευκαιρία να σημειωθούν ουσιαστικά βήματα στην αναγκαία αλλαγή συσχετισμών, σε κάθε συνδικαλιστικό –συλλογικό φορέα.

ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟ

1	ΑΓΚΑΒΑΝΑΚΗΣ	ΜΑΝΩΛΗΣ	19	ΚΟΥΛΟΥΡΗ	ΣΟΦΙΑ	37	ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ	ΓΙΩΡΓΟΣ
2	ΑΛΑΜ	ΚΥΡΙΑΚΟΣ- ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ (ΑΚΗΣ)	20	ΚΟΥΡΤΗΣ	ΑΝΤΩΝΗΣ	38	ΠΕΦΑΝΗΣ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
3	ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	21	ΚΡΙΚΕΛΗΣ	ΓΙΩΡΓΟΣ	39	ΠΙΚΟΥΝΗΣ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ
4	ΑΚΑΡΕΠΠΗΣ	ΦΙΛΙΠΠΟΣ	22	ΛΙΑΔΣ	ΠΑΝΑΓΙΩΤ ΗΣ	40	ΡΩΜΑΝΑΣ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
5	ΑΡΜΕΝΑΚΑ- ΑΚΑΡΕΠΠΗ	ΕΙΡΗΝΗ	23	ΜΑΛΙΣΙΩΒΑ	ΕΛΕΝΗ	41	ΣΕΙΡΑΓΑΚΗΣ	ΓΙΩΡΓΟΣ
6	ΑΣΗΜΟΠΟΥΛΟΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	24	ΜΑΤΣΩΚΗΣ	ΠΕΤΡΟΣ	42	ΣΚΟΚΑ	ΕΥΘΥΜΙΑ
7	ΓΚΟΓΚΟΥ	ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ	25	ΜΠΑΖΑΚΑΣ	ΚΩΝ/ΝΟΣ	43	ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ	ΧΡΗΣΤΟΣ
8	ΓΡΗΓΟΡΟΠΟΥΛΟΥ	ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ	26	ΜΠΟΤΣΗ	ΣΟΦΙΑ	44	ΣΥΨΑ	ΑΝΘΗ
9	ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ	ΓΙΩΡΓΟΣ	27	ΜΠΟΤΣΗΣ	ΠΑΝΑΓΙΩΤ ΗΣ	45	ΤΑΣΣΗΣ	ΜΙΧΑΛΗΣ
10	ΙΩΑΝΝΙΔΗ	ΕΛΙΣΩ (ΕΛΙΣΑΒΕΤ)	28	ΜΠΟΥΝΤΟΥΡΟΓΛΟΥ	ΚΑΛΛΙΟΠΗ	46	ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΥ	ΖΩΗ
11	ΚΑΛΛΙΩΡΗΣ	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ	29	ΜΥΛΩΝΑΣ	ΘΑΝΑΣΗΣ	47	ΤΡΑΚΟΣ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
12	ΚΑΠΑΚΛΗΣ	ΘΟΔΩΡΟΣ	30	ΝΙΚΟΛΑΟΥ	ΔΕΥΤΕΡΗΣ	48	ΤΣΑΚΙΡΗ	ΓΕΣΘΗΜΑΝΗ
13	ΚΑΡΓΟΠΟΥΛΟΣ	ΑΝΔΡΕΑΣ	31	ΞΟΝΟΓΛΟΥ	ΝΙΚΟΣ	49	ΤΣΑΚΩΝΑΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ
14	ΚΑΣΚΑΦΕΤΟΥ	ΡΟΔΑΝΘΗ	32	ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ	ΠΕΡΙΚΛΗΣ	50	ΤΣΙΚΑΡΗ	ΙΩΑΝΝΑ
15	ΚΕΣΙΔΟΥ	ΚΥΡΙΑΚΗ	33	ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙ ΝΙΑ	51	ΧΑΣΙΩΤΗΣ	ΓΙΩΡΓΟΣ
16	ΚΕΣΙΔΟΥ - ΚΩΦΙΔΟΥ	ΝΙΝΑ	34	ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ	ΝΙΚΗ	52	ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΗΛ	ΓΑΒΡΙΗΛ
17	ΚΙΑΦΑ	ΚΑΤΕΡΙΝΑ	35	ΠΑΠΑΣ	ΣΕΡΑΦΕΙΜ			
18	ΚΟΓΚΟΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	36	ΠΑΡΑΣΟΓΛΟΥ	ΒΑΣΙΛΙΚΗ			